

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje.

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelis-luterilaisen lähetyshiippakunnan jumalanpalvelusseurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Jumalan Poika – Pelastava välimies

Keväällä Katekismusilloissa olemme käyneet Augsburgin tunnustusta läpi opinkohta opinkohdalta. Vaikka tunnustus on vuodelta 1530 peräisin, se on enemmän kuin ajankohtainen. Onhan se myös samassa jatkumossa ja linjassa Nikean uskontunnustuksen kanssa, jota seurakuntana tunnustamme jumalanpalveluksissamme. Augsburgin tunnustuksen löydät Lähetyshiippakunnan kustantamasta sinikantisesta Katekismuksesta – sen loppupuolelta. Samalla olet myös tervetullut tutkimaan tunnustustamme yhdessä seurakunnan kanssa Katekismusiltoihimme keskiviikkoisin kirkolla klo 18.

Kolmas opinkohta

”Edelleen seurakuntamme opettavat, että Sana, so. Jumalan Poika, on ottanut inhimillisen luonnon autuaan neitsyt Marian kohdussa, niin että molemmat luonnot, jumalallinen ja inhimillinen, samassa persoonassa erottamattomasti yhtyneinä, ovat yksi ainoa Kristus, tosi Jumala ja tosi ihminen, joka syntyi neitsyt Mariasta, todella kärsi, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, jotta hän sovittaisi Isän kanssamme ja olisi uhri ei ainoastaan perisyntiin, vaan myös kaikkien ihmisten tekosyntien tähden. Tämä sama Kristus astui alas tuonelaan, nousi todella kolmantena päivänä kuolleista ja astui ylös taivasiin istuakseen Isän oikealla puolella, hallitakseen ja vallitakseen ikuisesti kaikkia luotuja sekä pyhittääkseen ne, jotka uskovat häneen, lähettämällä heidän sydämiinsä Pyhän Hengen, joka heitä johtaa, lohduttaa, tekee eläviksi ja puolustaa saatanaa ja synnin valtaa vastaan. Sama Kristus on näkyvällä tavalla tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita jne., kuten apostolisessa uskontunnustuksessa sanotaan.”

Jatkoa aiemmille opinkohdille

Augsburgin tunnustus etenee loogisessa, ei mielivaltaisessa järjestyksessä. Yksi artikla esittää kysymyksen aina seuraavalle. Ensimmäisen opinkohdan jälkeen saadaan ihmetellä ihmeellistä Jumalaa ja pohdiskella, miten ihminen sopii tähän suunnitelmaan. Kun saamme kuulla ihmisen tilan toisessa opinkohdassa, mietimme, kuinka kukaan voi kestää?

Perisyntin alla täysin turmeltunut ihminen ja ihmisluonto on tekemättömässä paikassa. Se ei voi kestää mitenkään Kaikkivaltiaan ja Pyhän Kolmiyhteisen Jumalan edessä. Ja näyttää siltä, että nämä kaksi ovat täysin yhteen sopimattomia keskenään – inhimillinen luonto ja jumalallinen luonto. Niiden välillä ei ole siltää. Edes Jumalan omaisuuskansa Israel ei saanut siltää rakennettua näiden välille. Pikemminkin lyötiin lisää bensaa viimeistenkin sillanrippeiden tuhoamiseksi tappamalla Jumalan lähettämät sanansaattajat ja profeetatkin. Kukaan ihminen ei näitä välejä siis saa kuntoon.

(jatkuu...)

Rukous- aiheita

– Vesan ja
Kirstin puolesta

– Kesä leirit

– Alkava
seurakunta-
polku

– Uusien
tulijoiden
kutsuminen
mukaan
seurakuntaan

– Timoteuksen
pastorit ja
heidän
perheensä

– Lähetysh
hiippakunnan
kesäjuhlat

Inhimillinen ja jumalallinen

Kun Augsburgin tunnustuksen lukija viruu kahden ensimmäisen opinkohdan jälkeen staattisen ahdistavassa olotilassa, tarjoaa kolmas opinkohta tähän evankeliumin ja helpotuksen. Nyt kerrotaan Jumalan vastaus rakastamiensa ihmisten tilaan. Kerrotaan, miten nämä kaksi – jumalallinen ja inhimillinen luonto – ovat yhteen sovitettavissa. Kerrotaan Jumalan Pojasta. Hän on suurin lahja, joka ihmisille on koskaan annettu. Lahja, joka annetaan perille asti vastaanotettavaksi. Mitä varten Jeesus lähetettiin? Ja mitä Jeesus teki?

Nyt siis Jumalan Sana, Logos, jolla kaikki on luotu – on tullut ihmiseksi maan päälle. Sama luova Jumalan Sana, koodi, joka toimii ihmisen ja kaiken taustalla. Jumalan Poika on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua. Siis tosi Jumala, tosi Jumalasta, jonka kautta kaikki on saanut syntynsä. Jeesus on saanut jumalallisen luonnon isältään. Sikiämällä Pyhästä Hengestä ja sitten syntymällä ihmiseksi neitsyt Mariasta, Jeesus omaksuu inhimillisen luonnon äidiltään. Tätä kutsutaan inkarnaatioksi. Jumala tulee aikaan, siis astuu meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme vuoksi alas taivaista. Mahdottomalta vaikuttanut jumalallisen luonnon ja inhimillisen luonnon yhtyminen tapahtuu Kristuksessa. Pelastustöiden ensimmäinen vaihe on tavallaan näin suoritettu. Enää yhden ihmisen täytyy kantaa kaikki kiusaukset, kaikki synnit, kaikki häpeä, kaikki kärsimys ja kohdata Jumalan viha – jotta ihmiset kykenevät pelastumaan.

Aina läsnä

Luterilaisessa kirkossa tämä pelastussanoma on koko ajan esillä, siis paino sanoilla: koko ajan. Jos ei ole, niin silloin se ei enää kyllä ole luterilainen tai kristillinen kirkko. Nyt esimerkiksi kirkkovoosi todistaa ympäri vuoden Kristuksesta. Opinkohta alleviivaa ensin aikaa Jeesuksen syntymästä, Hänen hautaamiseensa. Tämä käsittää ajanjakson adventista pitkäperjantaihin. On annettu täydellinen uhrikaritsa kaikkien syntien, perisyntien ja tekosyntien edestä. Sitten opinkohta alleviivaa aikaa Jeesuksen tuonelaan astumisesta aina Kristuksen paluuseen, siis parusiaan saakka. Tämä käsittää kirkkovoudessa ajan pääsiäisen ja tuomiosunnuntain välillä. Niinpä kaikki suuret juhlapyhät aina todistavat jotakin Kristuksesta ja Hänen sovitustyöstään.

Mutta onko Jumalan Poika nyt siis poissa? Onko esimerkiksi jumalanpalvelukseen kokoontuminen sunnuntaina tai suurena juhlapyhänä vain pelkkää Jumalan Pojan muistelua? Eletäänkö nyt sellaista aikaa, että vain seurataan Jeesusta, mutta Häntä ei voi kohdata?

Edellä mainittu käsitys olisi hirvittävä väärinkäsitys. Ylösnoussut Kristus on meidän kanssamme, sidottuna Jumalan

Sanaan ja Hänen ilmoitukseensa. Hän on siellä, missä Jumalan Sana ilmoittaa Hänen olevan. Se on Sanassa ja sakramenteissa.

Tässä kohdin luterilaisia saatetaan syyttää Jumalan kehystämisestä. Siis miten me voimme kehystää Kaikkivaltiaan ja Pyhän Jumalan tällaisiin Sanan, kasteen ja ehtoollisen kehyksiin. Mutta totuus taitaakin olla siinä, että me ihmiset taidamme olla itse kehystettyjä, emmekä me ole Jumalaa kehystäneet. Me ihmiset olemme tässä ajassa kehystettyjä ruumiillisuuden ja inhimillisyyden kehykseen. Siksi onkin meille äärimmäisen elintärkeää, että Jumala itse alentuu sellaiseen

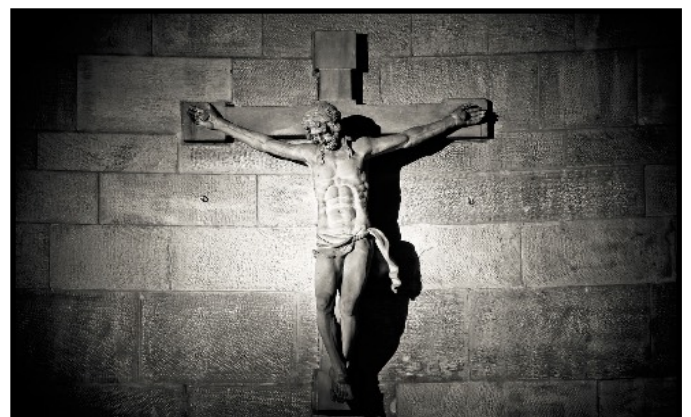
muotoon, jota me kykenemme käsittelemään. Siis kirjoitettuun Jumalan Sanaan ja sen julistukseen. Yksinkertaisiin aineisiin: kasteeseen, ehtoollisen leipään ja viiniin. Kaikki nämä julistavat Kristuksen sovitustyötä, siis toisin sanottuna meidän syntiemme

anteeksiantamusta. Ja juuri siksi me emme lakkaa puhumasta Sanasta ja sakramenteista – emmekä keksi tilalle muuta sakramentaalista, vaikka sopisi miten hyvin juuri tähän meidän postmoderniin aikaamme.

WwJd vai WhJd?

Näissä voit kohdata Kristuksen, iankaikkisen Jumalan Pojan. Näissä voi vastaanottaa kaikki Golgatan aarteet. Siis me emme vain seuraa Jeesusta jumalanpalveluksessa ja kristityn vaelluksessa, vaan me ole olemme Jeesuksessa Kristuksessa. Omassa vajavaisuudessaan Jumalan lapsi saakin muistaa, ettei kyse olekaan aina siitä, mitä Jeesus tekisi (WwJd = What would Jesus do?), vaan siitä, mitä Jeesus on jo tehnyt (WhJd = What has Jesus done?). Kun ei saa itsestään puristettua ulos mitään hyvää tai mitään järkevää sanottavaa – silloin voi aina palata siihen, mitä Jeesus Kristus on jo tehnyt. Ja siitä todistaa erittäin kirkkaasti ja timanttisesti Augsburgin tunnustuksen kolmas opinkohta.

Siunaten,
Mika-pastori

Viikko Israelissa

Olin maaliskuussa vaimoni kanssa viikon mittaisella ryhmämatkalla Israelissa. Janne-pastori ja Juhana-dekaani toimivat ryhmämme vetäjinä ja Pentti Holli oli meidän oppaanamme. Meitä oli noin bussilastillinen ja oululaisten edustus oli vahva, joka seitsemäs oli Oulusta. Alkuosan matkasta yövyimme Jerusalemissa, kävelymatkan etäisyydellä vanhasta kaupungista. Kun pääsin Jerusalemiin, tajusin, että tänne olin kaivannut, mutta haave matkasta pyhälle maalle oli hautautunut johonkin elämäni "kalkkikerrostumaan".

Nyt, kun mietin parin kuukauden takaista matkaa, ensimmäinen retkipäivä on jäänyt erityisesti mieleen. Seisoimme Jerusalemin alkukohdalla ja katsoimme Moorian vuorta ja laaksoa, joka johti ylös Jerusalemiin. Uskon esi-isämme Abraham sai Jumalalta käskyn lähteä vaeltamaan ainokaisen poikansa kanssa kohti Moorian vuorta ja uhraamaan poikansa Jumalalle. Tämä oli järkyttävä käsky. Ei kai elävä Jumala tällaista kärke? Muistamme, että Jumalan enkeli esti Iisakin uhraamisen. Tälle samalle vuorelle pystytettiin kaksituhatta vuotta sitten kolme ristiä, joista keskimmaiselle nostettiin Jumalan ainokainen Poika. Jumalan enkelijoukot eivät tulleet pelastamaan Ristiinnaulittua. Minun ja koko maailman syntien sovitus tapahtui ihan tässä lähellä, muutaman sadan metrin tai maksimissaan kilometrin päässä. Maailman historian merkittävin tapahtuma tapahtui juuri näissä koordinaateissa. En tiedä muista, mutta minulla kyyneleet valuiivat, kun kuuntelin oppaamme sanoja.

Vierailimme monissa kirkoissa. Aikaisemmin ihmettelin, miksi Jerusalemissa on niin monta kirkkoa. Paikan päällä ymmärsin, että jos tietäisin, missä Jumala syntyi ihmiseksi, haluaisin olla

rakentamassa kirkkoa siihen paikkaan. Tai jos tietäisin, missä Golgata oli, siihen voisi rakentaa kirkon. Muutamissa kirkoissa lauloimme laulun pätkän tai virren säkeen. Kirkkojen akustiikka oli upea. Vaikka kirkoissa oli paljon muitakin ihmisiä, laulut kuulostivat kuin enkelikuorolta. Millaista laulamisen on kerran Karitsan häissä, jos se kuulostaa upealta maan kamaralla?

Matkalla alaspäin Kuolleenmeren rannalle pysähdyimme pieneen museoon, jossa esiteltiin Kuolleenmeren kääröjä (tai niiden replikoita). Oli ihmeellistä, että kääröjen teksti oli erittäin selkeää. Monet kääröistä olivat palasina, mutta käärö, johon oli kopioitu Jesajan kirjan luku 53, oli säilynyt kokonaisuudessaan. "Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä" on ennustus, joka toteutui Jeesuksessa. Jos vain yksi käärö olisi säilynyt, tämä on se, jonka olisin halunnut lukea.

Viikon aikana tuntui hyvältä, että ehdimme tutustua muihin matkalaisiin. Monet olivat muista Lähetysshiippakunnan seurakunnista. Osallistujissa oli koululaisia, eläkeläisiä, lintubongareita, kasviharrastajia, arkelogiasta tai historiasta kiinnostuneita, hiljaisia, hyvin puheliaita, varmoja ja kyselijöitä, hitaita, nopeita, valkoisen kepin käyttäjiä. Matka koetteli välillä jaksamista, koska ohjelmaa oli niin paljon. Opastettu Israelin matka on kuitenkin hyvä pohja, jos lähdet ensimmäistä kertaa Israeliin.

"Nostan silmäni vuoria kohti; mistä tulee minulle apu? Apu tulee minulle Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan" Ps 121:1-2.

Terveisin
Jukka

Katsaus 2019 kevät

Tähän päivään sopii Martti Lutherin teksti: Luuk. 21:34

”Mutta pitääkää vaari itsestänne, ettei sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta.”

Tämä on sängen tarpeellinen varoitus, joka ei koskaan saisi meiltä unohtua. Herra ei kiellä syömästä ja juomasta. Syökää ja juokaa, sen Jumala kyllä suo teille. Pyrkikää myös hankkimaan toimeentulonne, mutta varokaa, ettei mikään tuollainen niin raskauttaisi sydäntänne, että unohtatte minun tulemukseni. Meidän kristittyjen ei sovi asettaa elämämme tarkoitusta ajallisiin. Vain puoleksi, vasemmalla kädellä meidän on oltava tässä elämässä. Oikealla kädellä, täysin sydämin meidän sitävastoin on odotettava sitä päivää, jona Herramme tulee niin ihanassa majesteettisuudessa, ettei sitä kukaan voi kertoa.

Tarkemmin asiaan voi tutustua Mannaa Jumalan lapsille -kirjasta huhtikuun 29. päivän tekstistä.

Seurakuntamme talustilanne on vuosi vuodelta parantunut. Olemme olleet monen vuoden matkalla kohti omavaraisuutta. Tämän vuoden ensimmäinen vuosineljännes näyttää viime vuoden vastaavaan aikaan nähden reilusti paremmalta. Alkuvuoden tulot ovat olleet oikein hyvät. Tällä hetkellä seurakunnan toiminnan pyörittämiseen vaadittavasta n. 58 000 euron vuotuisesta potista on kerätty n. 18 000€. Ollaan viime vuoden vastaavaan tilanteeseen verrattuna n. 5000€ paremmassa tilanteessa. Tilanteeseen vaikuttaa myös jonkin verran pienentyneet palkkakulut, mutta ennen kaikkea tilikannatuksen ja kolehtitulujen nousu.

Meidän on edelleen pysyttävä valppaana taloudenpidossamme, kuten ajaton Sana ja Lutherin oivalluksetkin meitä opastavat. Tänä vuonna olisimme mahdollisesti saavuttamassa tavoitteemme siitä, että kerätyt varat kattaisivat omat menomme ja osuutemme Lähetysshiippakunnan yhteisistä menoista. Kesää kohden on

kuitenkin odotettavissa tyypillistä tulojen notkahdusta ja menojen kasvua loma-ajan henkilöstökulujen vuoksi.

Seurakuntamme talous on yksin lahjoitusten varassa ja lisää vastuunkantajia tarvitaan tässäkin. Varoilla maksetaan pastorin palkka, kirkkotilan vuokrat, osallistutaan Lähetysshiippakunnan yhteisiin kuluihin ja hoidetaan muutamia pienempiä toiminnan vaatimia kuluja. Jos saamme talouden ylijäämäiseksi niin edistämme sillä sisälähetystyötä toisten seurakuntien tukemisen muodossa. Säännölliseksi tilikannattajaksi liittyminen on paras tapa tukea seurakuntaa. Katso tiliyhteystiedot sivun alhaalta.

Terveisin,
Mika J.

Ohessa vielä tarkemmat tiedot tuloista ja menoista:

Yhteenveto 01.01.2019 - 31.03.2019					
Valinnat: Oulu Timoteus					
Taloustiedot					
	Valittu jakso	Budjetti		Edellisen vuoden vastaava jakso	
Tulot					
Kolehdit	6 678	5 777	115,6 %	5 326	125,4 %
Muut tulot	418	0	0 %		
Kannatukset	11 867	8 899	133,4 %	10 156	116,9 %
Tulot yht	18 962	14 676	129,2 %	15 481	122,5 %
Menot					
Muut		70			
Hpk-maksu	1 680	1 680	100,0 %	1 818	92,4 %
Palkat, palkkasivukulut ja verot	9 606	9 723	98,8 %	11 180	85,9 %
Vuokrat	1 590	1 590	100,0 %	1 590	100,0 %
Matkakulut ja päivärahat		173			
Säätiömaksu	976	976	100,0 %	993	98,2 %
Toimistokulut		10			
Mainostus		146			
Messutarvikkeet	23	63	36,8 %	25	91,6 %
Menot yht	13 876	14 431	96,2 %	15 607	88,9 %
Prosentti kertoo missä suhteessa arvo on valitun jakson arvoon.					
Tulot ja menot yhteensä					
	Valittu jakso	Budjetti		Edellisen vuoden vastaava jakso	
Pohjoinen rovastikunta					
Oulu Timoteus	5 087	245		-126	

Tilikannatus

Saaja: Suomen Luther-säätiö
Tili: FI59 1023 3000 2354 52
Viite: 6363

Lisätietoa Lähetysshiippakunnan taloudenpidosta ja kannatuksesta:
www.lhpk.fi/kannatus

Mika ja Henna kotiutuivat Timoteuksen seurakuntaan

Pastorimme Mika Tervakangas muutti vaimonsa Hennan kanssa Joensuusta Ouluun viime joulukuussa. Mika oli tuolloin aloittamassa Janne Koskelan virkavapaan sijaisuutta ja vihittiin Timoteuksen luterilaisen seurakunnan pastoriksi. Istahdimme Mikan ja Hennan kanssa kuumien kupposten ääreen kokoamaan yhteen ajatuksia ja tunnelmia alkuvuoden ajalta.

Uusi koti, kotikaupunki ja kotiseurakunta

Mika ja Henna ovat asettuneet asumaan Karjasillan kaupunginosaan, kauniiseen kerrostaloasuntoon. Uusi kotikaupunki on tuntunut heistä alusta asti hyvältä. - Paljon on ollut uusia ihmisiä ja uusiin paikkoihin tutustumista, mutta kiva on ollut pikku hiljaa tutkia niitä, Henna toteaa. Pariskunta on jo päässyt ihastelemaan niin keskustan vanhoja rakennuksia, Karjasillan aluetta kuin Plaanaojan sorsia. Henna on myös ollut onnellinen päästyään pääsiäisen alla pyöräilemään, kun pariskunnan sykkelit kulkeutuivat lopulta uuteen osoitteeseen. Hennasta on ollut hienoa tutustua kaupunkiin pyörän selästä ja todeta, miten pyöräilyyn on panostettu täällä.

Timoteuksen luterilaiseen seurakuntaan Hennan ja Mikan on ollut helppo päästä mukaan. - Johtuu varmaan siitäkin, että ihmiset ovat tienneet tulostamme ja heidän on ollut siten helppo ottaa kontaktia, Henna pohtii. Hänestä on ollut mukavaa, että kirkolla väki on tullut esittäytymään ja muutoinkin juttusille. - Tuntuu, että pohjoisen sijainti vaikuttaa niin, että ihmiset ovat täällä avoimempia kuin etelämmässä.

Aiemmissa seurakunnissa suhteellisen matalaa profiilia pitäneelle Mikalle pastoriksi vihkiminen ja Timoteuksen seurakuntaan tuleminen on merkinnyt näkyvämmälle paikalle siirtymistä. Seurakunta on kuitenkin ottanut uuden pastorin vastaan mukavalla tavalla. - En ole kohdannut suuria odotuksia ja vaatimuksia vaikkapa omiin saarnaamistaitoihini liittyen. Saan tehdä hommia rauhassa. Olen saanut olla oma itseni pastorina ja hoitaa virkaa minulle sopivalla tyylillä, Mika pohtii. - Tuntuu, että meillä on hyvin koulutettu seurakunta. Ihmiset ovat kiintyneet pastorin virkaan eivätkä niinkään pastoriin ihmisenä, vaikka Janne onkin huipputyyppejä. On pidetty tärkeänä, että meillä ylipäänsä on pastori seurakunnassa. Sellaiselle paikalle on helppo tulla.

Seurakuntamme pastorina toimimiseen Mika on saanut opastusta monelta suunnalta. Sekä virkavapaalle jäänyt pastori Janne että Joensuun Nehemian seurakunnan pastori Joel Kerosuo varustivat häntä seurakunnan elämään liittyvissä asioissa. Mika on osallistunut myös Lähetyshiippakunnan tulevien pastorien Supi -koulutukseen. Sieltä hän on saanut eväitä erityisesti saarnojen kirjoittamiseen. - Erään koulutusviikonlopun jälkeen tein itselleni 19 kohdan pituisen tarkastuslistan. Nykyisin kirjoitettua saarnan voin toisinaan listan avulla varmistaa, että tekstissä ovat kaikki ne elementit, jotka hyvässä saarnassa kuuluu olla.

Mennään eteenpäin!

Timoteuksen seurakunnan pastorina Mika kuvaa tulleen ”melko valmiiseen pöytään”: - Täällä seurakunnan asiat on hoidettu niin, että pastorille on jäänyt vain ne työt, jotka pastorin täytyykin tehdä, hän iloitsee. Mikan mukaan tehtäviä on delegoitu paljon eteenpäin vastuunkantajien kesken, kuitenkin niin, ettei kenelläkään tunnu olevan liikaa tekemistä. Tästä Mika aikoo myös pitää jatkossa kiinni.

Toisaalta elämme Mikan mukaan tietynlaista siirtymävaihetta. Vaikka seurakuntamme on toiminut jo pitkään, olemme yhä opettelemassa vanhasta kansankirkon tilanteesta kohti uudenlaista, tunnustuksellista-luterilaista toimintatapaa. Esimerkkinä Mika kuvaa tilanteen, jossa joissakin seurakunnissa pastori on käynyt toimittamassa kansankirkon messun. Seuraavaksi kirkkokansa on hänestä nähnyt vain messun takavalot parkkipaikalla. - Olemmekin parhaillaan seurakuntana kasvamassa pois tilanteesta, jossa pastori ei ole ollut käytettävissä muutoin kuin seremoniamestarina jumalanpalveluksessa, Mika toteaa. Toisena esimerkkinä hän mainitsee yksityisen ripin käytön. Se ei ole ollut käytössä ehkä (jatkuu...)

vuosikymmeniin varsinaisessa merkityksessään, joten nykyisten ja tulevien sukupolvien täytyy kasvaa siihen. Mika ajattelee, että meneillään olevaan siirtymävaiheeseen kuuluu pastoriin tutustuminen ja myös yksityisen ripin käytön opetteleminen. - Ehkä ihmiset ajattelevat, ettei viitsit kutsua pastoria kylään, kun hän on niin kiireinen. Kyllä tietyt kohdat viikosta ovat minulla kiireisiä kirjoittamisen suhteen, mutta muutoin ei niinkään. Mika rohkaisee meitä olemaan häneen yhteydessä ja käyttämään myös yksityistä rippii: - Minua ja Henna saa kutsua kylään, yhdessä ja erikseen!

Siirtymävaihe tunnustukselliseen luterilaisuuteen ei Mikan mukaan kosketa pelkästään meidän seurakuntaamme, vaan koko Lähetysliittokuntaa. Kehittämisen tarve näkyy esimerkiksi tiloissa, joissa seurakunnat kokoontuvat. Monen muun paikkakunnan tavoin Joensuussa ja Oulussa Lähetysliittokunnan seurakunnat kokoontuvat Adventtikirkon omistamissa tiloissa, jotka ovat tyyliltään evankelikaalisen protestanttiset. Tilojen symboliikassa ja teologisen kielen syvyydessä on vielä kehitettävää. Mika siteeraakin osuvasti jääkiekkolegenda Timo Jutilaa, joka vuoden 2011 jääkiekon maailmanmestaruuden jälkitunnelmissa kerta toisensa jälkeen toisteli: ”Mennään eteenpäin!”.

Tulevaisuus Herran hallussa

Jääkiekkofanina ja TPS:n kannattajana tunnetulta Mikalta on haastattelun lopuksi pakko kysyä, mitä hän tekee, jos Kärpät voittaa jääkiekon Suomen mestaruuden. - Jos on Kärppien torijuhlapäivänä aurinkoinen sää, voisimme rouvan kanssa mennä vilkaisemaan, mitä siellä tapahtuu, Mika suunnittelee. TPS:n kannattajana hän kertoo olevansa hyvässä asemassa, sillä kausi ei pääty koskaan: - Pian alkavat jalkapallo-ottelut ja TPS pelaa AC Oulun kanssa samalla sarjatasolla. Raatin katsomosta voi siten tänä kesänä bongata myös mustavalkopaitaisen joukkueen kannattajan.

Juhannuksen jälkeen Mika ja Henna saavat viettää lyhyen kesäloman yhdessä. Pariskunta aikoo toteuttaa pitkäaikaisen haaveensa ja matkustaa Norjaan, Tromssan maisemia ihailemaan. Kesäloman jälkeen Mika-pastorin työ Timoteuksen luterilaisessa seurakunnassa jatkuu kuluvan vuoden loppuun asti. Vaikka suunnitelmat vuodelle 2020 ovat vielä esiripun takana, Mika ja Henna suhtautuvat tulevaan luottavaisesti. Tähän asti on Herra heitä johdattanut eikä Hän lopeta työtään kesken heidänkään elämässä.

Toimittaja,
Pauliina Pylvänäinen

Jumalanpalvelus elämäksi, seurakunta kodiksi!

Messu joka sunnuntai klo 10:30
Tuulimyllynkatu 18

Muuta seurakunnan elämää:

Katekismusillat keskiviikkoisin 18:00

Naisten ja miesten piirit

Aikaa aviopuolisolleni -illat

Koululaistenillat 1-6 luokkalaisille

Nuortenillat yli 12 vuotiaille

Seurakuntapolku

Rippi ja sielunhoito

...ja paljon muuta

Pastorit:

Mika Tervakangas 040 551 2485
mika.tervakangas@lhpk.fi

Ilkka Pöyry 050 437 3060
ilkka.poyry@lhpk.fi

Janne Koskela 050 366 7747
janne.koskela@lhpk.fi
(Janne virkavapaalla 2019)

www.lhpk.fi
www.luterilainen.net
[www.facebook.com/
timoteuksenseurakunta](https://www.facebook.com/timoteuksenseurakunta)